Quis det lcō ij
ut veniat peti
cio mea: et qđ expec
to tribuat michi
deus. Et qui cepit: ip
ſe me conterat. Soluat
manū ſuā et ſucci
dat me: et hec michi
ſit conſolacio: ut affli
gens me dolore nō
parcat nec contra
dicā ſermonibꝫ ſcī.

Que eſt forti lc iiij
tudo mea ut ſuſ
tineā: aut que finis
meus ut paciēter agā
Nec fortitudo lapidū
fortitudo mea: nec
caro mea enea eſt.
Ecce nō eſt auxiliū
michi in me: neceſſa
rii quoqꝫ mei receſ
ſerūt a me. Qui tol
lit ab amico ſuo mi
ſericordiā: timorē
dnī derelinquit. lc v

Fratres mei pre
terierūt me: ſicut
torrens qui rapide
tranſit in conuallibꝫ.

Qui timent pruinā
irruet ſuper eos nix.
Tempore quo fuerint
diſſipati peribunt: et
ut incaluerint ſol
uentur de loco ſuo. r
Involute ſunt ſem
greſſuū eorū: et
labuntur [illegible]
ibunt. Confuſi ſunt
quia ſperaui. Venerūt
quoqꝫ uſqꝫ ad me:
et pudore cooperti ſūt.

Nunc veniſtis lc vij
nō: et modo vi
dentes plagā meā
timetis. Nūquid dixi
afferte michi et de
ſubſtancia vra donate
te michi: vel libera
te me de manu hoſ
tis et de manu ro
buſtorū me eruite.

Docete me lc viij
et ego tacebo:
et ſi quid ignorauī
inſtruite me. Quare
detraxiſtis ſermo
nibꝫ veritatis: cū e
vobis nullus ſit qui